

DE BALLADE VAN MIZZI MOON
BART MOEYAERT

SOLO

Je kunt niet zeggen: goed,
en onverschillig blijven.
Dat beetje af en aan,
dat beetje eb en vloed.
Waar blijft die zeemeermin?
Je ziet wat bootjes drijven
onder de blauwe lucht
met drie, vier vliegers in.

Er is geen plek als daar,
waar je zo ver kunt kijken.
Hoe breed of diep ze is,
daar heb je het raden naar.
Je kunt haar volgens mij
met niks anders vergelijken.
Nu glijdt ze van je weg
en dan weer dichterbij.

Het is nooit leeg aan zee.
De wind, herinneringen.
Waar zul je morgen zijn?
En wat bracht gister mee?
Een liedje van gemis
dat je in koor kunt zingen.
Van wie er vroeger was
en er niet langer is.

KOOR

Het is begonnen als een reisje.
Een hele week met zicht op zee.
En Mizzi Moon, dat mooie meisje,
brult onderweg nog met ons mee.
We zingen canon en in koor.
‘Wij weten wat we straks gaan doen.
Zwemmen, ijsje, zwemmen, ijsje.’
Jij en ik en Mizzi Moon.
(Jij en ik en Mizzi Moon.)

Toen we in Rio arriveerden,
— dat klonk veel leuker dan Cadzand,
en onze luchtmatras probeerden,
bleef Mizzi achter op het strand.
We doken onder golven door
en deden voor wat zij moest doen.
Maar wat we haar ook leerden:
Het was niks voor Mizzi Moon.
(Het was niks voor Mizzi Moon.)

Ze hinkelde achterstevoren.
Ze schreef je naam in spiegelbeeld.
Je gedachten kon ze horen
nog voor je iets had meegedeeld.
Dan zei ze: sorry dat ik stoer,
je moet aan dit of dat iets doen.
En dan ging ze er weer vandoor.
Met beste groeten, Mizzi Moon.
(Met beste groeten, Mizzi Moon.)

We hebben haar nooit horen zuchten,
dat meisje dat nooit zorgen had.
We weten ook niks van geruchten.
Ze leek een onbeschreven blad.
We hebben spijt, we zouden graag
de laatste maanden overdoen.
Dan stelden we meteen de vraag:
Hoe gaat het met je, Mizzi Moon?
(Hoe gaat het met je, Mizzi Moon?)

Toen werd het woensdag — uur of negen.
We maakten plannen — uur of tien.
Rumoerig binnen, buiten regen.
Heeft iemand Mizzi Moon gezien?
Bleek ze vertrokken met haar reistas,
zonder brief of afscheidszoen.
Haar bed gespreid, of er niks mis was.
Of er niks mis was, Mizzi Moon.
(Of er niks mis was, Mizzi Moon.)

SOLO

Het is nooit leeg aan zee.
De wind, herinneringen.
Waar zul je morgen zijn?
En wat bracht gister mee?
Een liedje van gemis
dat je in koor kunt zingen.
Van wie er vroeger was
en er niet langer is.

KOOR

Soms duren een paar dagen jaren.
De horizon blijft hemelbreed.
Wil wat je lief is goed bewaren,
want het ontglipt je voor je 't weet.

Hier komt het dan: het slotakkoord.
We zullen het eenvoudig doen.
A cappella — wie je niet hoort,
is wie wij missen: Mizzi Moon.
(Is wie wij missen: Mizzi Moon.)

Deze tekst is gedeponereerd. Alle rechten komen toe aan Bart Moeyaert.
Als u van deze tekst, of delen ervan, gebruik wenst te maken, dient u
zich eerst te wenden tot de auteur via post@bartmoeyaert.com.